

Η Αλίκη στη χώρα των ψεμάτων - της Ελένης Δαφνίδη

Επιτέλους, ένα βιβλίο που δε διαφημίζεται ως αστείο ή χιουμοριστικό ή ξεκαρδιστικό κι όμως δε σταματάς να γελάς από την πρώτη ως την τελευταία σελίδα του. Επιτέλους ένα βιβλίο που βγάζει άφθονο γέλιο σατιρίζοντας σχετικά καθημερινές καταστάσεις, διακωμωδώντας τα πάντα! Πάνω που άρχισα να αμφιβάλω για το τι απέγινε το χιούμορ μου και αν κατάντησα στριφνός και ιδιότροπος γιατί δε γέλασα με δύο \"χιουμοριστικά\" βιβλία, ήρθε αυτό το βιβλίο στα χέρια μου! Είναι κωμικό, είναι αστυνομικό, είναι σουρεαλιστικό, είναι απίθανο!

Η Μυρτώ, γόνος πλούσιας οικογένειας, πέφτει από το μπαλκόνι της έπαυλης και βυθίζεται σε κώμα. Φαίνεται σε πρώτη φάση πέτυχε το σατανικό σχέδιο του πατριού της Μυρτώς, Κωνσταντίνου και της κόρης του, Ισαβέλλας. Κι όμως, η Μυρτώ, που μας αφηγείται την ιστορία, είναι ζωντανή, έχει αίσθηση του περιβάλλοντος και εξακολουθεί να σκέφτεται, όμως το σώμα της την προδίδει κι αρνείται επίμονα να ξυπνήσει από τον λήθαργο. Στο πλάι της ουσιαστικά στέκεται η Αλίκη, μια κοπέλα που εργάζεται στο νοσοκομείο, η οποία πιστεύει ακράδαντα ότι αν μπει στο σώμα της Μυρτώς θα ξεφύγει από τα δικά της βάσανα και θα ηρεμήσει. Και, ω του θαύματος, η Μυρτώ και η Αλίκη αλλάζουν σώματα! Έτσι, η Μυρτώ είναι ελεύθερη να αποδείξει την απόπειρα δολοφονίας της!

Έτσι ξεκινάει ένα συναρπαστικό βιβλίο, που δύσκολα το αφήνεις από τα χέρια σου και σας συνιστώ να μην το διαβάσετε στο δρόμο γιατί θα σας κοιτάει ο κόσμος! Υποδόριο, σατανικό, πανέξυπνο, καλοδουλεμένο χιούμορ, ειρωνεία όση και όπου πρέπει. Η πρωταγωνίστρια δεν το παίζει ξερόλα, ούτε έχει καβαλήσει καλάμι. Μια απλή κοπέλα είναι (κι ας έχει κοτζαμάν περιουσία) που θέλει να εκδικηθεί δυο ανθρώπους που αφού της στέρησαν τη μητέρα της, τώρα ήθελαν να στερήσουν και τη δική της ζωή για να ξεκοκαλίσουν την περιουσία της. Είναι πανέξυπνος ο τρόπος που χειρίζεται η συγγραφέας την ιστορία, είναι πανέξυπνος και πειστικότερος ο δρόμος που ακολουθεί ως τη διαλεύκανση του μυστηρίου και τη συγκέντρωση όλων των αποδείξεων που απαιτούνται για τη φυλάκιση των εχθρών της (μεγάλο μέρος τους το χρωστάει στην Αλίκη, η οποία λατρεύει τα αστυνομικά μυθιστορήματα κι αυτή η περίπτωση της μύριζε από χιλιόμετρα μακριά δολοφονική απόπειρα, συμφωνεί και η Αγκάθα Κρίστι από το κάδρο πάνω από το κρεβάτι της Αλίκης!).

Εδώ θα αναφέρω τον ευρηματικό τρόπο που κατάφερε η συγγραφέας να βοηθήσει την ηρωίδα της να βρει το σπίτι της και τη συνέχεια διαβάστε τη μόνοι σας: η Μυρτώ γίνεται Αλίκη, ωραία, τώρα πού πάμε; Οι λογαριασμοί

οδηγούν στο σπίτι της γιαγιάς και όχι στο δικό της, οπότε η Μυρτώ φεύγει κι από κει (\\"Ξέρω πως σε κάποιο σπίτι αναμένουν να με υποδεχτούν με σιελόρροια εξαιτίας του στιφάδου που τους μεταφέρω και πως αν αργήσω περισσότερο, ίσως απευθυνθούν στην αστυνομία...\\"), σελ. 38). και στενοχωρημένη επιτίθεται σε γαρίδες σε κινέζικο μαγαζί! Όμως η Αλίκη είναι αλλεργική στις γαρίδες κι έτσι το αλλεργικό σοκ τη στέλνει στο νοσοκομείο και τους γονείς της Αλίκης στο πλάι της! Αλήθεια, εσείς πώς θα αντιδρούσατε αν η κόρη σας ξαφνικά άλλαζε άρδην επιλογή πρωινού σνακ, σταδιοδρομίας και νοοτροπίας; 😊

Κι όμως, αντί να διαβάζουμε μονάχα μια κωμικώς γραμμένη αστυνομική ιστορία, η συγγραφέας δε χάνει ευκαιρία να μιλήσει για σχέσεις, για αισθήματα, να γράψει πολύ όμορφα λόγια για τον αιχμάλωτο αδερφό της, που αναγκαστικά ζει με τους δυο παρ' ολίγον δολοφόνους ανήλικους, να φτιάξει τη ζωή της Αλίκης, το σώμα της οποίας τη φιλοξενεί, να ερωτευτεί τον γεροδεμένο και γοητευτικό σεφ, τον οποίο με λύπη θα αποχωριστεί όταν έρθει η ώρα να γυρίσει στο σώμα της και τόσα άλλα. Η Ισαβδέλλα περνάει του λιναριού τα πάθη από την ώρα που προσέλαβε την Αλίκη για καμαριέρα του σπιτιού της, όλα της τα σχέδια τινάζονται στον αέρα και η Αλίκη-Μυρτώ βγαίνει πάντα λάδι! Ταυτόχρονα, η Μυρτώ έχει να βάλει τη ζωή της φίλης της σε μια σειρά: να τη χωρίσει από τον γερο-παραλή που τη θέλει για αρραβωνιάρα ένεκα πολλών χρημάτων που έχει κι έτσι θα ανασάνουν οι δόλιοι οι γονείς, να προετοιμάσει το έδαφος για να ζήσει με τον γοητευτικό σεφ, να την κάνει να ξεχάσει τον πρώην της που τον μισεί κι από αντίδραση κατέληξε στον γερο-παραλή όμως, ουπς, είναι έγκυος, να μετακομίσει σε νέο σπίτι μακριά από την πίεση και την καταπίεση των γονιών της κλπ.

Ειλικρινά θα το απολαύσετε και θα διασκεδάσετε με τις σκευωρίες της Αλίκης-Μυρτώ, με τις καταστροφές που βιώνει η Ισαβέλλα και με τις αναποδιές που σου συμβαίνουν ακριβώς την ώρα που δεν πρέπει!

Όταν ένα βιβλίο ξεκινάει έτσι, δεν μπορείς παρά να κάτσεις πιο αναπαυτικά στο κάθισμά σου, να κατεβάσεις το τηλέφωνο και να αφεθείς στο διάβασμα: \\"Έσκασα σαν καρπούζι στο έδαφος. Ξεκίνησα σαν άνθρωπος, έπεσα σαν φρούτο και κατέληξα φυτό. Ωραία τα κατάφερα\\" (σελ. 9).

\\"-Ελπίζω να μην προχώρησε πολύ η σχέση σας.

Δεν απαντά.

-Αλλά σε περίπτωση που προχώρησε να πήρατε προφυλάξεις.

Δεν απαντά.

Αύριο θα εισηγηθώ στη μητέρα μου να της δέσουμε τις σάλπιγγες! (σελ. 94-95).

\\"Η υπεύθυνη, μια κυρία γύρω στα εξήντα, με κόμμωση που έμοιαζε σαν να είχαν ψοφήσει τρία μαύρα κουνέλια πάνω στο κεφάλι της, η κυρία Τασία αυτοπροσώπως φαντάζομαι...\\" (σελ. 105). Και η κιτς κυρία Τασία εμπνέει την Αλίκη-Μυρτώ κι αλλού: \\"Υπέθεσα ότι υπάρχει ένα υπόγειο στο οποίο τρεις μοδίστρες με αμνησία, γεννημένες το 1950, διαγωνίζονται μεταξύ τους για το ποια θα ντύσει τους Abba στην επόμενη περιοδεία. Η κυρία Τασία μπαίνει το βράδυ, κλέβει τις δημιουργίες τους και τις βγάζει στο φως για να τις πουλήσει\\" (σελ. 106).

\\"Άτεκνος και κατά εννέα δέκατα μεθυσμένος μέχρι και σήμερα, εξέδωσε δύο βιβλία με κάποια σύντομα διηγήματα κι ελεύθερη ποίηση. Υπερβολικά ελεύθερη ποίηση. Για παράδειγμα, ένα βότσαλο στο αυλάκι / οι καπνοί με τύλιξαν / ποιος θα μας κρίνει / μια σταγόνα στο παράθυρο / σταματήστε τον πόλεμο / βάλτε νερό\\" (σελ. 109).

\\"Οι σελίδες που επισκεπτόταν πιο συχνά ήταν ένα online καζίνο και κάποια σελίδα που στα ελληνικά μεταφραζόταν ως Ρώγες, την οποία μπορούσες να επισκεφθείς μόνο αν ήσουν άνω των δεκαοχτώ. Άρα δεν είχε να

κάνει με σταφύλια\" (σελ. 115-116).

\\"Τετρακόσια ευρώ; Στην κανονική μου ζωή, τετρακόσια ευρώ ξόδευα στην πορεία μεταξύ υπνοδωματίου και τουαλέτας\" (σελ. 163).

\\"Τα παιδιά! Τους αποκαλεί παιδιά! Που αν μετατρέψεις τις ηλικίες τους σε χιλιόμετρα και τα προσθέσεις, είναι αρκετά για να διασχίσεις τη μισή χώρα!\" (σελ. 175).

\\"Για να δω το κινητό σου, λέω και το αρπάζω στα χέρια. Η συσκευή είναι προπολεμική. Τα πλαστικά ποτήρια με σπάγκο που παίζαμε μικροί είχαν περισσότερη τεχνολογία να επιδείξουν\" (σελ. 189).

\\"Στο σύνολό τους είναι μια μάζα από σκληρά και άκαμπτα μακαρόνια, τα οποία είναι σχεδόν όρθια μέσα στην πιατέλα. Μπορεί να μην είναι ακριβώς αλ νέντε αλλά αλ τέντες τα λες σίγουρα!\" (σελ. 192).

\\"Έπρεπε να του είχα μαγειρέψει κάτι με αίμα. Κάτι που περπάτησε στον κόσμο. Που είχε ποδαράκια, ουρά και μανούλα. Μόνο έτσι θα τον τρόμαζα\" (σελ. 194).

\\"Εκείνες προσποιούνται πως τρώνε και υποκρίνονται ότι πίνουν. Στην πραγματικότητα δεν επιτρέπουν να περάσει τίποτα μέσα στο σώμα τους, γιατί είναι περασμένες οκτώ και ο μεταβολισμός δε συγχωρεί τέτοια λάθη\" (σελ. 201).

\\"Πονόδοντος. Η πιο ισχυρή δύναμη. Το πρωτοπαλίκαιο του πόνου. Η κόζα νόστρα του άλγους. Ο αρχηγός της μαφίας. Η μεγαλύτερη εκδίκηση της φύσης στον άνθρωπο που είχε την έπαρση να πιστέψει ότι θα μπορούσε να μασήσει τα πάντα χωρίς καμιά συνέπεια. Χα!\" (σελ. 233).

\\"...δίνω την εντολή για πολλαπλή αποστολή στις χίλιες ενενήντα επαφές της, μεταξύ των οποίων οι αδελφές Βερνίκου, ο πρέσβης, ο δήμαρχος, τα κανάλια, διάφορα άλλα περιοδικά, μερικοί βουλευτές, αρκετοί γιατροί, καλλιτέχνες, ω...τι να σας λέω...αυτό το μέιλ το είδε όλη η χώρα. Μπορεί να το έλαβες κι εσύ\" (σελ. 242).

\\"Θα δημοπρατήσουν γούνες που φτιάχτηκαν από σκοτωμένα μινκ για να σώσουν τα κανίς; Υποθέτω ότι στο μυαλό της Ισαβδέλλας το μινκ είναι λιγότερο ζώο απ' το σκύλο. Ίσως να νομίζει ότι το μινκ είναι κάποιο είδος δέντρου που βγάζει γούνα. Πάει ο αγρότης, το κουνάει, πέφτει η γούνα, τη μαζεύουν σε δίχτυα και φτιάχνουν παλτά\" (σελ. 265).

\\"Η καημένη η Ισαβδέλλα ήταν τόσο επικεντρωμένη στο να βρει ένα σύντροφο με μόνο του περιεχόμενο το χρήμα, που θα την έπεφτε ακόμα και σε βασιλόπιτα με φλουρί\" (σελ. 307).

\\"Αν έβλεπες το κάθε αντικείμενο από αυτά απομονωμένο, θα το έβρισκες εκπληκτικό, αλλά αν το έβλεπες σε συνδυασμό με όλα τα υπόλοιπα, θα πίστευες ότι τη διακόσμηση επιμελήθηκαν δέκα τυφλοί σκαντζόχοιροι\" (σελ. 312).

\\"Ας ενημερωθεί ο αναγνώστης ότι το ύφος της ήταν ανέκαθεν τόσο αποβλακωμένο, που ακόμα και η φράση \\"Το τετράγωνο της υποτεινούς ενός ορθογώνιου τριγώνου ισούται με το άθροισμα των τετραγώνων των δύο κάθετων πλευρών\" όταν έβγαινε από το στόμα της ακουγόταν σχεδόν ίδια με τη φράση \\"Τα βράδια φιλάω βυζ...κια μαϊμούς\" (σελ. 317).

\\"-Τέλος πάντων, στέναξε, πώς πάει η εγκυμοσύνη; ρώτησε χωρίς καν να στρέψει το κεφάλι σ' εμένα. Σα να ρωτούσε τον τοίχο πότε θα κάνει τοιχάκια\" (σελ. 319).

\\"Πλησίασε ακόμα περισσότερο στο σώμα μου. Τα περιθώρια στένευαν, ένα βήμα ακόμα και θα έμπαινε μέσα μου παρέα με το μωρό\\" (σελ. 346).

Πάνος Τουρλής